

~ Gazel ~

Dâğ-ı derdi sînedey dil firâvân etti kış
Benzimi berg-i hazân âhım hezârân etti kış

Görmeyelden ol meh-i hurşîd-ruhsârı gözüm
Eşk-i çeşmim akıtıp deryâ-yı ummân etti kış

Kaldı deryâ-yı felâkette dirîgâ fülk-i dil
Ser-be-ser âlemleri mânend-i tûfân etti kış

Kûh u deşte giydirip kâkum tûvângerler gibi
Cümle eşcârı ışıklar gibi üryân etti kış

Şem'-i nûr-efşânı setr edip gümüş pervâneler
Zemherîr-i kahr ile dünyâyı yahdân etti kış

Titretir tir tir beni gûyâ teb-i hicrân-ı yâr
Âh kim bî-haymelikten şöyle lertzân etti kış

Leşker-i berf ile memlû oldu ey Ravzî cihân
Pâdişehler gibi bir şevketli dîvân etti kış